

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. VII. De amore Christi erga homines.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

242 De prudentia Iustorum.

similiter verbo multorū annorū pref-
furas abundanter compenso. Vox dile-
cti viscera dilatat , & cælesti delecta-
tione replet. Iam ergo filij mei, respui-
te hominum cōmunicationem , & Al-
tissimo filio totis visceribus intentissi-
mè vacate. Quārite lectulum Salomo-
nis , & domum odoratam, cuius tigna
sunt cedrina , & laquearia cypressina:
& spretis hominum oblectamentis,
diligite me, & percipite, clauso cubi-
culo , purissimas delicias absconditæ
amicitiæ meæ.

CAP. VII.

De amore Christi erga homines.

TANTA est , filij charissimi , ma-
gnitudo amoris mei erga vos , vt
hæc sola potens fit ad corda ferrea
mollienda. In charitate perpetua dile-
xi vos , vsque in finem , ita vt amor non
posset vltra procedere. Dedi pro vo-
bis , factus Redemptor , & frater vester ,
omnē substantiam domus meæ: & qua-
si nihil despexi eam , quando in ciuita-
te regia , & sacerdotali , operatus sum
pretiosissimā salutem vestram. Beatus
qui intelligit diuitias charitatis meæ ,
quia

quia cognoscens se amore meo gratis
præuentum, in lachrymas dilectionis
resoluetur à fortitudine caloris mei.
Dicite mihi filij, quantus amor fuit il-
le, qui me è sinu Clementissimi Patris
mei ad rusticitatem vestram descende-
re fecit, vt essem tanquam malus dul-
cissimi fructus, inter acerba ligna syl-
uarum? Quis vñquam audiuit talia, vt
altissimus Dei filius, cuius aspectu sol
obscuratür, & à cuius magnitudine Se-
raphim velant facies suas, fieret sacer-
dos hominum, secundū ordinem Mel-
chisedech? Quis ab initio mundi cogi-
tasset ardores æternos, quibus arserūt
viscera misericordiæ Dei vestri, in
quibus visitauit vos oriens ex alto? Vl-
quequò non mitescent filij mei, infide-
lia corda vestra? Postulate quicquid
honestū est, si amor meus, quē tot labo-
ribus, & muneribus ostēdi, nō emollit
animas vestras, quid enim negabitur
vobis, pro quibus Vnigenitus Dei fili-
us homo, & amicus hominis factus
est? Quomodo obscuratum est au-
rum puri amoris mei, qui iam
non inuenitur in terra, quam dedi

L 2

filiis

filiis hominum, qui recesserunt à me?
Fuerunt olim multi chorū canentium
canticum Regis Pacifici, & cupiētum
fortissimè adhērere mihi ligati funi-
bus prioris charitatis meę: Nunc verò,
rarò valdè, vñus è multis millibus re-
quirit, vt par esset, formosissimam lu-
cem, & suauissimam præsentiam meā.
Ego vos deformes, abiectos, & ingra-
tos amavi, & pro vobis sacrificavi dile-
ctam animam meā: quare ergo, me de-
corum supra omnem mundi pulchri-
tudinem, excelsissimum supra omnem
mundi gloriam, humanissimum supra
omnem mundi mundanorum Regum
clementiam, non amatis? Conuertimi-
ni, saltem nunc ad me, & deposita cor-
dis feritate mitescite: vt amor, qui om-
nia vincit, pectora vestra hucusq; fri-
gida, & obdurata, vitali calore dulcis-
simi spiritus mei, & inæstimabili dele-
ctatione commoueat.

CAP. VIII.

*De amoris munere, quod est Beatif-
sima Virgo.*

DVR INIMIS ESTIS Adæ filij, si filia
Sion,